

Nowiny Rzeszowskie

ORGAN KW POLSKIEJ ZJEDNOCZONEJ PARTII ROBOTNICZEJ

Rok IV Nr 286 (1085)

Rzeszów, poniedziałek 1 grudnia 1952 r.

30 listopada rozpoczął obrady

II Ogólnopolski Kongres Obrońców Pokoju

Klasa robotnicza wita kongres masowym zaciąganiem „Warty Pokoju“

WARSZAWA. (PAP). Społeczeństwo Polski Ludowej witało dzień 30 listopada— dzień obrad II Ogólnopolskiego Kongresu Obrońców Pokoju jeszcze silniejszym zwracaniem swych szeregów w walce o pokój, o siłę i szczęście Ojczyzny. W licznych zakładach produkcyjnych robotnicy zaciągają „Warty Pokoju“ pragnąc wydatną pracą przyczynić się do szybszego wcielenia w czyn Programu Frontu Narodowego, programu pokoju, rozkwitu kraju i dobrobytu mas pracujących.

W kopalniach śląskich odbywają się liczne narady załóg, na których górnicy postanawiają zaciągnąć „Warty Pokoju“.

Pierwsza o zaciągnięciu „Warty Pokoju“ zameldowała załoga jednej z produkujących kopalni naszego przemysłu węglowego — kopalnia „Rydułtowy“. Górnicy tej kopalni, którzy przed terminem wykonali II przypadające na nich roczne zadania produkcyjne nie poprzestają na swych dotychczasowych osiągnięciach. Na uroczystym zebraniu załogi 716 górników tej kopalni postanowiono zaciągnąć produkcyjne „Warty Pokoju“.

Również wielu robotników warszawskich fabryk, manifestując swoje gorące poparcie dla sprawy pokoju — postanowili warłami produkcyjnymi uczcić II Ogólnopolski Kongres Obrońców Pokoju oraz Kongres Narodów w Obronie Pokoju w Wiedniu.

W Fabryce Samochodów Osobowych na Żeraniu warty zaciągnęło ponad 2 tys. słusarzy, mechaników, spawaczy.

Również załogi robotnicze wielu zakładów woj. krakowskiego zaciągają „Warty Pokoju“.

W zakładach mechanicznych w Tarnowie warty pełnią ponad tysiąc robotników, brygadistów, majstrów i techników.

Usprawnienie gospodarki remontowej maszyn tematem krajowej narady remontowców

WARSZAWA (PAP). W dniu 28 bm. w Domu Technika w Warszawie rozpoczęła 2-dniowe obrady krajowa narada remontowa, zwolana przez NOT i dep. techniki PKPG w porozumieniu z CRZZ.

Narada poświęcona jest — zgodnie z wytycznymi VII Plenum KC PZPR — usprawnieniu gospodarki remontowo-konserwacyjnej maszyn i urządzeń produkcyjnych. Jej uczestnicy obradują nad sposobami skrócenia czasu remontu i przedłużenia życia maszyn, urządzeń produkcyjnych i usługowych, stanowiących poważną część naszego majątku narodowego i jeden z decydujących czynników w walce o zwycięską realizację planów.

W obradach uczestniczyło ok. 800 inżynierów, techników i racjonalistów — remontowców, reprezentujących zakłady pracy i Instytut naukowy. Na naradę przybyli również przedstawiciele ministerstwa gospodarczych, CRZZ, Polskiej Akademii Nauk, PRPG oraz licznych związków zawodowych.

Po zgaśnięciu obrad obszerny referat na temat gospodarki remontowej wygłosił wice-minister górnictwa i leśnictwa Lesz. Obrady trwały...

Sztafeta pokoju młodzieży polskiej przekazała miodunki sztafecie młodzieży NRD

31 bm. Centralna Sztafeta Pokoju młodzieży polskiej przybyła do Stuttc, gdzie odbył się wiec młodzieży.

Do młodzieży przemówił przedstawiciel ZG ZMP Marian Renke, który stwierdził, że przeszło 1 tys. sztafet zakładowych, gminnych, szkolnych, powiatowych i wojewódzkich gwiazdzistym szlakiem niesło przez kraj ponad 12 tys. miodunków o pokojowej pracy młodzieży polskiej oraz pozdrowień i listów dla Kongresu Narodów.

Punktualnie o godz. 12 przedstawiciele Centralnej Sztafety Pokoju wśród gorących ewacji wjechali na most graniczny, łączący Słubice z Frankfurtami.

Przedstawiciele młodzieży polskiej na wielkim wiecu w Frankfurtach przekazali sztafecie młodzieży FDJ miodunki i serdeczne pozdrowienia, które miodunki NRD poniosła przez NRD, Czechosłowację i Austrię by przekazać je Kongresowi Narodów w Obronie Pokoju.

Otwarcie niemieckiego kongresu walki o porozumienie i pokój

BERLIN (PAP). W Berlinie rozpoczął obrady niemiecki kongres walki o porozumienie i pokój. Kongres ten stanowi punkt kulminacyjny przygotowań społeczeństwa Niemieckiej Republiki Demokratycznej do Kongresu Narodów w Obronie Pokoju w Wiedniu.

3.500 delegatów, przedstawicieli wszystkich partii politycznych i organizacji masowych, robotników i chłopów, duchownych wszystkich wyznań, wybrało społeczeństwo NRD. Około tysiąca delegatów przybyło na kongres z Niemiec zachodnich i zachodniego Berlina, co dowodzi, że społeczeństwo zachodnio-niemieckie, mimo szklanego terronu władz bońskich zdecydowanie jest walczące wraz ze swymi braćmi w Niemieckiej Republice Demokratycznej o pokój i jedność Niemiec.

Po procesie bandy Siansky'ego

PRAGA (PAP). W zakończeniu procesu członków bandy Siansky'ego zeznał Karol Svab, były wice-minister bezpieczeństwa narodowego w Czechosłowacji oraz oskarżony Bedrich Reicin, były wice-minister obrony narodowej, członekka zbrodniczej szajki Siansky'ego. Oskarżeni przyznali się do popełnienia zarzucanych im czynów.

Po przesłuchaniu dalszych świadków głos zabrał prokurator Urvalek, podsumowując wyniki procesu oraz analizując jego specyficzne cechy podkreślając ogromnie niebezpieczeństwo, jakie groziło ze strony ośrodka spiskowego, który swą zbrodniczą, sabotażową i szpiegowską działalnością wiązał się całkowicie do gospodarczych wojennych przy-

Depesze z okazji 8 rocznicy wyzwolenia Albanii

Do Towarzysza Dr Omera Nishani Przewodniczącego Prezydium Zgromadzenia Ludowego Albanickiej Republiki Ludowej

Tirana

W dniu 8-jej rocznicy wyzwolenia Albanii proszę przyjąć, Towarzyszu Przewodniczący, serdeczne pozdrowienia w imieniu Rady Państwa Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej i moim własnym dla Prezydium Zgromadzenia Ludowego Albanickiej Republiki Ludowej i dla Was osobiście.

Naród polski gorąco życzy bratniemu narodowi albańskiemu dalszych osiągnięć w dziele budowy socjalizmu i umocnienia bezpieczeństwa i niezawisłości swej ojczyzny. (—) ALEKSANDER ZAWADZKI

Do Towarzysza Generała Armii Envera Hodży Prezesa Rady Ministrów Albanickiej Republiki Ludowej

Tirana Z okazji 8-jej rocznicy wyzwolenia Albanii proszę przyjąć, Towarzyszu Premierze, najlepsze pozdrowienia od narodu polskiego, Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludo-

wej i ode mnie osobiście, dla narodu albańskiego, Rządu Albanickiej Republiki Ludowej i dla Was osobiście.

Naród polski z radością wita wielkie osiągnięcia narodu albańskiego budującego socjalizm. Osiągnięcia te wzmacniają obóz postępu i pokoju, w którym walczymy wspólnie pod przewodnictwem wielkiego Związku Radzieckiego. W dniu święta narodowego Albanickiej Republiki Ludowej naród polski przesyła narodowi albańskiemu gorące wyrazy przyjaźni. (—) BOLESŁAW BIERUT

Do Towarzysza Generała Armii Envera Hodży Prezesa Rady Ministrów Zagranicznych Albanickiej Republiki Ludowej

Tirana W 8-mą rocznicę wyzwolenia Albanii proszę przyjąć, w Warszawie Premierze, najserdeczniejsze pozdrowienia i życzenia. Przyjazna i braterska współpraca między Polską Rzeczpospolitą Ludową i Albanicką Republiką Ludową zacieśnia się bezustannie, służąc interesom naszych obu krajów, jak również sprawie pokoju na całym świecie. (—) STEFAN WIERBLOWSKI

Budowniczo-siłowni w Jaworznie zakończyli montaż pierwszej turbiny

KRAKÓW (PAP). Budowniczo-siłowni w Jaworznie zakończyli montaż pierwszej turbiny. Pierwszy kotłownik do próby wodnej. Zarówno turbina jak i kotłownik są obecnie w okresie prób i roboty wykończonych.

Zmontowanie tej olbrzymiej, wyprodukowanej w Kraju Rad turbiny, to wielki sukces załogi jaworzniackiej. Praca była trudna i odpowiedzialna. Jak wielki jest ta turbina świadczy fakt, że jedyna turbina tej konstrukcji w Europie ma ok. 90 ton. Załadowanie turbiny wespół z jej urządze-

niami pomocniczymi na wagony kolejowe wymagałoby użycia 170 wagonów.

Kończąc montaż pierwszej turbiny budowniczo-siłowni Jaworzno II wypełnił na z górą dwa tygodnie przed terminem swoje długookresowe zobowiązanie, podjęte dla poparcia Programu Wyborczego Frontu Narodowego i uczczenia XIX Zjazdu KPZR. Sukces ten załoga w poważnym imieniu zawdzięcza wybitnym fachowcom specjalistom, którzy na miejscu kierowali skomplikowanym montażem. Obecnie trwa walka o wcześniejsze niż planowane ukończenie montażu II turbiny i II kotła.

Thackzki krośnieńskiej „Lnianki“ wykonały roczny plan

W dniu 20 listopada, kłanialna krośnieńska „Lnianka“ wykonała roczny plan produkcyjny. Tym samym zrealizowane zostało zobowiązanie podjęte przez thackzki tego wdziału, w przeddzień 80 rocznicy urodzin Towarzysza Bieruta, dotyczące skrócenia planu produkcyjnego o jeden miesiąc. W szlachetnym wspaniałym zawodnictwie, jakie rozwinęło się na wdziale i objęło 98 proc. załogi, na czoło wysunęła się brigada młodzieżowa im. Bolesława Bieruta, inicjatorka współzawodniczenia o tytuł najlepszej brigady.

W dniu tym thackzki Cecylia Guzik, Ewa Brożyna i Maria Skok oddając ostatnie metry tkanin zameldowały o wypełnieniu przypadek na ten roczny zadań produkcyjnych. W szeregu produkcyjnych ro-

botników znaleźli się także: Stanisława Hrabrat, Zofia Baran, Janina Jaworska, Antonina Jamrogowicz, Emilia Zajdel, Maria Krzyżystyniak, Franciszek Sabatowski, Eugeniusz Szmyd, Kazimierz Zwiercan oraz Kazimierz Jaworski.

W ślad za kłanialną krośnieńską „Lnianką“ robotnicy działu wykazali się w dniu 22. listopada br. o godz. 11 przed południem zameldowali o przedterminowym wykonaniu planu rocznego. * Podkreślić tu należy ofiarną pracę wielu robotników za trudnych w działości i przy maszynach wykazali. Wy różnił się m. in. Antoni Stachyrak, Jan Wyszczolank, Stanisław Sztydo, Władysław Tkaczyk, Jan Sajdak, Józef Dudek i wielu innych.

Brutalnie naruszając Kartę NZ Komisja Polityczna przyjęła bezprawną propozycję delegata irańskiego

NOWY JORK (PAP). We środę 26 bm. na posiedzeniu przednieodmownym, Komisja Polityczna Zgromadzenia Ogólnego NZ debatowała nad propozycją irańską, aby hinduski projekt rezolucji w sprawie rozwiązania problemu koreańskiego był rozpatrywany w pierwszej kolejności. Zanim z przedstawicieli bloku amerykańsko-angielskiego nie zabrali głosu dla usprawiedliwienia tego bezprawnego wniosku. Szef delegacji radzieckiej, minister Wyszynski oświadczył, że próba dania pierwszeństwa projektowi rezolucji hinduskiej jest brutalnym naruszeniem zasad demokratycznych, leżących u podstaw Karty NZ. Propozycja delegata irańskiego powinna być odrzucona jako bezprawna, sprzeczna z przepisami proceduralnymi i jest wyrazem samowoli trzonu agresywnego bloku północno-atlantycznego,

który usurpował sobie kierowniczą rolę w ONZ. Większość głosów bloku amerykańsko-angielskiego opropagowała irańska została przyjęta przez Komisję Polityczną. Delegacja ZSRR, Ukrainy, Białorusi, Polski i Czechosłowacji głosowały przeciwko tej propozycji.

Po głosowaniu komisja przy stała do debaty nad projektem rezolucji hinduskiej. Delegaci Chile, Peru, Norwegii, Iraku i Szwecji, popierając hinduski projekt, lecz nie posiadając żadnych rzeczowych argumentów przemawiających na jego korzyść, okrzyknęli się do nochał pod adresem delegacji hinduskiej i jej projektu. Zaden z wymienionych mówców nie wspominał ani słowem o radzieckiej propozycji natychmiastowego przetrwania działań wojennych w Korei.

W bohaterskiej walce klasy robotniczej i narodu polskiego o pokój i socjalizm żyć będzie wiecznie imię Marcelego Nowotki

Przemówienie sekretarza KC PZPR W. Dworakowskiego wygłoszone w dniu 27 XI br. na uroczystej akademii w 10 rocznicę śmierci Marcelego Nowotki

(Ciąg dalszy ze str. 2)

Polska Partia Robotnicza pozostała wierna i wykonała w pełni testament Marcelego Nowotki — testament walki o Władzę Ludową, o zwycięstwo wielkich ideałów marksizmu-leninizmu, testament przyjaźni i sojuszu ze Związkiem Radzieckim.

Ziśliły się marzenia pokoleń przyoblekły w ciało dążenia mas pracujących, które pod wodzą bohaterskich partii klasy robotniczej — wielkiego proletariatu, SDKPiL, KPP i PPR przez lat kilkadziesiąt, nie szczędząc ofiar i krwi, walczyły o wyzwolenie społeczne i narodowe.

Zginął Marcell Nowotka, lecz dzieło jego pozostało, i zwyciężyła sprawa, dla której poświęcił całe swe życie. Pod przewodnictwem Towarzystwa Bieruta partia zdruzgotana na Plenum sierpniowo-wrześniowym gomułkowszczyznę, tę polską odmianę tyfoidalnej zdrady, zdemaskowała i ujawniła treść wszystkich jej antyleninowskich i antypartyjnych teorii, ujawniła jej prawdziwy charakter agencji światowego imperializmu.

W walce z gomułkowszczyzną i z socjaldemokratycznym prawicy PPS zrealizowaliśmy zjednoczenie polskiej klasy robotniczej w szeregach PZPR, na gruncie jedynie słusznej teorii i praktyki marksizmu-leninizmu.

Historyczny I Kongres PZPR pod kierownictwem Towarzystwa Bieruta zespółił wokół partii milionowe masy narodu polskiego i poprowadził je drogą walki o zbudowanie fundamentów socjalizmu w Polsce w miasteczku i w siwi, wytyczył perspektywę budowy Polski socjalistycznej.

Pod przewodnictwem Towarzystwa Bieruta na III Plenum KC PZPR partia dokonała decyzji oświeczonego kroku naprzód na drodze wykaraczowania agentów wroga w swych szeregach — zdemaskowany został Spychalski, ujawniona została zbrodnica szajka prowokatorów, którą Gomułka i Spychalski przemycili do partii.

Wspaniałe zwycięstwo Frontu Narodowego w wyborach do Sejmu jest wyrazem zwrotu najszerzych warstw narodu wokół naszej partii, partii Marcelego Nowotki i Pawła Fliandra, Karola Świerczewskiego i Bolesława Bieruta, wokół jej marksistowsko-leninowskiego programu budownictwa socjalizmu i walki o pokój, wokół wodza partii i narodu Towarzystwa Bieruta, który stanął na czele Rządu Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, Rządu realizacji wspaniałego Programu Frontu Narodowego.

Naród polski — naród Kopernika, Mickiewicza, Chopina, Marii Skłodowskiej, naród Kościuszki, Edwarda Dębrowskiego, Jarosława Dąbrowskiego, Ludwika Waryńskiego, Feliksa Dzierżyńskiego, Marcelego Nowotki wkrocza dziś w nowy etap rozwoju, przekształca się w naród socjalistyczny. Na czoło narodu wysunęła się jako jego produkująca siła polska klasa robotnicza.

W tym wszystkim jest niezmącony wkład i pracy Marcelego Nowotki.

Popęchilibyśmy jednak ciężki i niewybaczalny błąd, gdy byśmy zapomnieli bodaj na chwilę o tej podstawowej prawdzie, której uczy nas Towarzystwo Stalina, że klasy wy-

skujące nie kapitulują bynajmniej w obliczu swej nieuniknionej klęski, że im bardziej rozpaczliwie staje się ich położenie, tym bardziej zwierzycy, nieudziękich, bandyckich metod chwytają się ona w walce o swe panowanie i zyski, że im bliższy ich ostateczny kres — tym większa ich zaciekłość i nienawiść do nowego świata socjalizmu.

W wólnych krajach demokracji ludowej i socjalizmu imperialistycznego nie zaprzestają zbrodniących kłosa i łajdaki, dywersyjnej roboty. Nie darmo kongres amerykański przeznaczył jawnie na cele sabotażu, szpiegowstwa i dywersji w naszych krajach sto milionów dolarów — nie mówię o dalszych setkach milionów, które są na ten sam zbrodniczy cel asygnowane tajnie. Nie ma takich niekłamców, przed którymi cofnęłyby się nawet amerykańskiego kapitału. Wszy i karaluchy zarazem duma i ulotki z niemniej jałowita, kłamliwa i łajdacką treścią na równi służą im za ozdobę. Nie ma takiej odmiany reakcyjnych, których nie zwerbował na swój żołd amerykański miliardery. Niemiecycy neohitlerowcy, zaczęli głosić lewocentrowej doktryny antysemityzmu i syjonisty czni agenci imperializmu amerykańskiego, reakcyjni politykierzy watykańscy, prowokatorzy hitlerowscy i zaprzędani kapitaliści prowadzący między narodowej socjaldemokracji — oto niektóre tylko figury z tej zbrodniczej galerii lokalów amerykańskiego wielkiego kapitału.

Proces szajki zdrajców Słansky'ego i współników rozgrywał się w Pradze, proces, który każdego z nas napęła głębokim obruzeniem i głęboką nienawiścią do najmłodszych imperializmu, przypomniał nam raz jeszcze, że nie ma takiej podłości i takiego łajdactwa, do których nie byłby zdolni najmiej imperializmu.

Marcelego Nowotkę zamordował najimia polskiej reakcji wtedy, gdy „Marian” nieustraszenie organizował walkę narodu przeciwko hitlerowskiemu okupantowi, grożącemu wywiezieniem wszystkim Polakom. Czy ta łajdacka zbrodnica nie świadczy dobitnie, że reakcja polska nie różni się niczym od swych pobratymców z innych krajów, że jest ona również niekłamca, równie gotowa do zaprzędania najbardziej istotnych interesów narodu, do wszelkiego przestępstwa?

Czy o tym samym nie świadczą tysiączne jej morderstwa, tysiączne mogiły bojowników Polski Ludowej, rozlane po całym kraju?

Czy o tym samym nie świadczą zdrada gomułkowszczyzny i spychalszczyzny oraz podstępna zbrodnica robota pilsudczyzny w szeregach ruchu robotniczego?

Reakcja polska, wszelkiego rodzaju agenty imperializmu nie zaprzestają i nie zaprzestają

na walki przeciwko Polsce Ludowej. Oto dlaczego ani na chwilę nie wolno nam osłabić naszego wysiłku w walce o wzmocnienie sił Polski, o wzmocnienie światowego obozu pokoju.

Oto dlaczego ani na chwilę nie wolno nam zapominać, że amerykańscy podżegacze wojenni, znajdujący się pod ich protekcją hitlerowscy zbrodniarze wojenni i polskie emigrancko-reakcyjne wyzultki usiłują wszelkimi środkami szkodzić Polsce Ludowej i innym krajom obozu socjalizmu że w swej opance walce przeciw ludzkości nie cofają się przed popełnieniem najpotworniejszych zbrodni. Oto dlaczego nieustanna czujność na zakusy wroga i nieubłagana na walka przeciwko wszelkim jego agentom — jest zadaniem całego naszego narodu.

Ze spokojem i ufnością możemy patrzeć w przyszłość, w oparciu o nieustannie rosnące siły obozu pokoju i socjalizmu, o ich coraz większą przewagę nad siłami wojny.

Idziemy pod niezawodnym sztandarem marksizmu-leninizmu, idziemy po wypróbowanej, zwycięskiej drodze, jaką wskazuje całej międzynarodowej klasie robotniczej i naszemu narodowi wielka KPZR, partia Lenina i Stalina.

Marcell Nowotka kochał Związek Radziecki, widział w nim pierwszą twardziez między narodowego socjalizmu, pierwszą szturmovą brygadę Międzynarodowej Proletariackiej Rewolucji.

Marcell Nowotka wierzył głęboko, że Związek Radziecki doprowadzi do końca budownictwo komunizmu, utworze na rodem świata drogę do pełnej sprawi „Wolność społeczne!”

Uchwaly XIX Zjazdu KPZR, historyczne przemówienie Towarzystwa Stalina, jego genialna praca „Ekonomiczne problemy socjalizmu w ZSRR” — oświełają drogę masom pracującym całego świata i naszego kraju, uzbrajają do dalszej walki o utrwalenie pokoju, o postęp i zwycięstwo socjalizmu.

Wzmagając wysiłki na wszystkich frontach naszego budownictwa w przemyśle, w transporcie, rolnictwie, walcząc o oszczędność i zwiększenie wydajności pracy i wzrost produkcji, o rozwój socjalistycznej kultury — wzmocniając sojus robotniczo-chłopski, utrwalając Front Narodowy, skupiając się jeszcze mocniej wokół PZPR, wokół Towarzystwa Bieruta, wzmocniając naszą przyjaźń ze Związkiem Radzieckim i całym obozem postępu i socjalizmu — wzmagać walkę o pokój — realizujemy te cele, o które walczyli, za które zginął towarysz Marcell Nowotka.

W bohaterskiej walce klasy robotniczej i narodu polskiego o pokój, o socjalizm — w budownictwie nowej Socjalistycznej Polski żyć wiecznie będzie imię Marcelego Nowotki.

Minister Wyszyński przedstawił poprawki radzieckie do hinduskiego projektu rezolucji w sprawie Korei

NOWY JORK (PAP). Przemawiając 26 listopada na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia NZ, przewodniczący delegacji radzieckiej minister A. Wyszyński sprzeciwił stanowisko ZSRR wobec hinduskiego projektu rezolucji w sprawie Korei i przedstawił poprawki radzieckie do tego projektu.

Co się tyczy wstępu do projektu rezolucji hinduskiej, to delegacja radziecka proponuje ujęcie 6 paragrafu w następującym sformułowaniu: „Zgromadzenie Ogólne potwierdza, że jeńcy wojenni powinni być traktowani niezłomnie w sposób humanitarny, zgodnie z wyrażonymi postanowieniami konwencji genewskiej i z jej ogólnym duchem”.

Przechodząc do meritum sprawy — powiedział m. n. Wyszyński — musimy stwierdzić, że pierwszy punkt projektu rezolucji w swojej obecnej redakcji jest nie do przyjęcia, nie wolno bowiem sprowadzać całego zagadnienia do kwestii powrotu jeńców wojennych.

Naszym zdaniem, powinniśmy poświęcić nasze wysiłki przede wszystkim niezłomnemu i całkowitemu przerwanu działań wojennych w Korei. Inaczej grozi przedłużanie się obecnej sytuacji jeszcze na długo, czyli rozstrzygnięcie sprawy przeniesie się w gruncie rzeczy na pole bitwy.

Proponujemy więc, by jako pierwszy punkt rezolucji Indii przyjęto co następuje:

Dalsze obrady Komisji Politycznej ONZ

NOWY JORK (PAP). Na posiedzeniu Komisji Politycznej Zgromadzenia NZ w dniu 28 listopada kontynuowana była dyskusja nad hinduskim projektem rezolucji w sprawie repatriacji jeńców wojennych w Korei. Główna uwaga wszystkich mówców zwrócona była jednak na poprawki radzieckie do tego projektu.

Delegat Burmy oświadczył, że powstrzyma się od głosowania nad poprawkami radzieckimi na tej podstawie, że „nie pasują” one rzekomo do tekstu projektu rezolucji Indii.

Minister spraw zagranicznych Iraku Dżemal zmuszony był stwierdzić, że poprawki radzieckie „zawierają „bardzo trafne myśli”.

Przemawiający następnie brytyjski podsekretarz stanu w Foreign Office Lloyd oznajmił, że jego delegacja będzie głosowała przeciwko poprawkom radzieckim i dodał, że nie jest to działanie wojennych w Korei nie należy przerywać dopóty, dopóki nie zostanie rozwiązany problem jeńców wojennych. Lloyd zademonstrował w ten sposób, że zwolniczy hinduskiego projektu rezolucji nie myśla nawet o zaprzestaniu działań wojennych w Korei.

Wynurzenia Achesona i Edsa na temat rzekomej niemożliwości przerwania tych działań wojennych powtarzali następnie przedstawiciele linii Północno-Afrykańskiej, Boliwijskiej, Salwadorskiej i Sandonij.

Z kolej zabrał głos przewodniczący delegacji radzieckiej

wite zaprzestanie ognia, tj. działają wojennych stron na laździe, na morzu i w powietrzu, na podstawie już uzgodnionych między stronami walczącymi projektu porozumienia w sprawie rozżutni oraz puczkać sprawę całkowitej repatriacji jeńców wojennych do rozstrzygnięcia komisji dla pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej, przewidzianej w punkcie drugim, w której to komisji uchwały podejmowane będą większością dwóch trzecich głosów”.

Jako drugi punkt rezolucji hinduskiej proponujemy przyjęcie naszej propozycji o ustanowieniu komisji dla pokojowego uregulowania kwestii koreańskiej z udziałem stron bezpośrednio zainteresowanych oraz innych państw, w tym również państw nie uczestniczących w wojnie w Korei, w następującym składzie: USA, Anglia, Francja, ZSRR, Chińska Republika Ludowa, Indie, Burma, Szwajcaria, Czechosłowacja, Koreańska Republika Ludowo-Demokratyczna i Korea południowa.

Co się tyczy punktu trzeciego projektu rezolucji hinduskiej, to delegacja radziecka proponuje następujące sformułowanie pierwszego zdania: „Należy ustalić takie zasady fraktowania jeńców wojennych, by wykluczyć bezwzględnie nie stosowanie przemocy lub znieważanie ich godności ludzkiej w jakiegokolwiek bądź formie i w imię jakiegokolwiek bądź celów”.

Minister Wyszyński stwierdził dalej, że delegacja radziecka

ka przeciwna jest powołaniu specjalnej komisji repatriacyjnej. Zasadniczo repatriacji powinno należeć do kompetencji tej komisji, o której mówi nowy punkt drugi. Co się tyczy 6 punktu projektu rezolucji hinduskiej, który mówi o tym, że jeńcy wojenni uzyskują prawo powrotu do ojczyzny, to delegacja radziecka proponuje inne sformułowanie. Nie chodzi tu o prawo — powiedział m. n. Wyszyński — lecz o stworzenie takich warunków organizacyjnych, materialnych, politycznych, ideologicznych i moralnych, w których jeńcy wojenni będą mieli możliwość spełnienia swego obowiązku powrotu do ojczyzny. Bronimy w danym wypadku doniosłej zasady prawa międzynarodowego. Proponujemy więc następujące sformułowanie 6 punktu: „Po klasyfikacji wszyscy jeńcy wojenni niezwłocznie wracają do ojczyzny i wszystkie strony zainteresowane ułatwiają ich najrychlejszy powrót”.

Delegacja ZSRR uważa także że za rzecz konieczną skroślenie z projektu hinduskiego punktów 7 — 17, ponieważ punkty te poświęcone są zagadnieniom związanym z funkcjami komisji repatriacyjnej, a delegacja radziecka uważa za niewygodne takie komisja za niestwierdzone.

Kończąc swe przemówienie m. n. Wyszyński zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia dodatkowych uwag w sprawie poszczególnych punktów projektu rezolucji.

Montaż plałej kondygnacji stalowego szkieletu Pałacu Kultury i Nauki

WARSZAWA (PAP). Radzieccy budowniczo wie z nieślabyg tempem pracują przy budowie Pałacu Kultury i Nauki. Obyrzymi plac budowy o powierzchni kilkudziesięciu hektarów rol się od ludzi i sprzętu. Z bazy produkcyjno-skiadowej na Jeńonkach bez przerwy ruchem wahałowym płyną na budowę kolumny wyrotety i ciagniki dowożące elementy stalowej konstrukcji, beton i inne materiały budowlane potrzebne do wznoszenia gmachu.

W chwili obecnej na placu budowy pracuje już 13 dzwigo-wców wlewozów o nośności od kilku do kilkunastu ton. Po zmontowaniu pierwszych czterech kondygnacji części wysokościowej pałacu i po automatycznym podniesieniu dźwigo-wców pełniących na wysokości pierwszej kondygnacji, w dniu 29 ub. m. radzieccy budowniczo wie przystąpili do montażu plałej kondygnacji.

Oświadczenie Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych w sprawie wojny w Korei

NOWY JORK (PAP). Komitet Krajowy Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych opublikował oświadczenie, w którym potępa Department Stanu za to, że załaj negatywne stanowisko wobec przedstawionej w ONZ radzieckiej propozycji w sprawie zaprzestania działań wojennych w Korei.

Wynurzenia Achesona i Edsa na temat rzekomej niemożliwości przerwania tych działań wojennych powtarzali następnie przedstawiciele linii Północno-Afrykańskiej, Boliwijskiej, Salwadorskiej i Sandonij.

W zakończeniu Komitet Krajowy Komunistycznej Partii Stanów Zjednoczonych wyznawa naród amerykański — robotników, farmerów, ludzi wólnych zawodów, kobiety, młodzież, wszystkie siły demokratyczne — aby domagał się niezłomnego położenia kresu działaniom wojennym w Korei”.

Odrzucenie tej propozycji — głosi oświadczenie — jest kon-

tynuowaniem polityki, która — w wypadku, jeżeli naród amerykański nie zmieni jej — może doprowadzić do rozszerzenia wojny, do wzmożenia groźby z trzeciej wojny światowej i do katastrofy narodowej dla naszego narodu.

Rezolucja hinduska jest zredagowana w tym samym duchu, co rezolucja Waszyngtonu i jego sojuszników. Jasn jest, że rezolucja ta nie może

